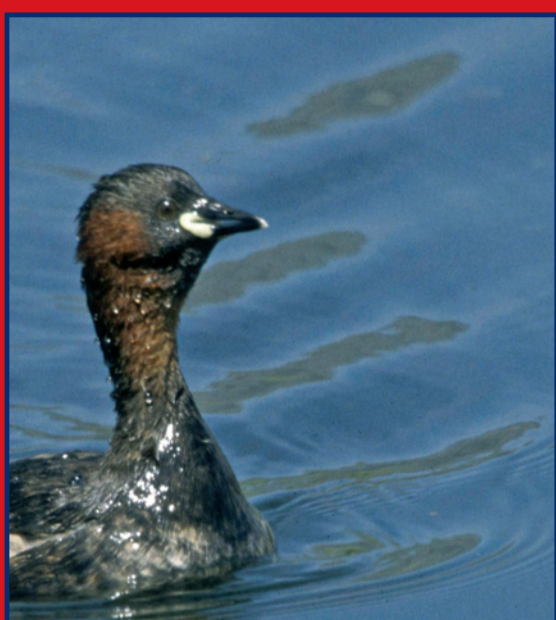

Een door de mens gemaakt meer

In de zomer is de Dodaars door de luide "bibibi-roep" gemakkelijker te horen dan te zien. De kuikens kunnen vanaf de eerste dag duiken. Bij gevaar trekken ze zich terug op de rug van hun moeder.

Bron: Frank Hecker

Op zoek naar klei, grind en zand sloegen graafmachines tot de jaren '90 van de twintigste eeuw diepe gaten in het landschap van de Teverener Heide. Toen de graafwerkzaamheden gestaakt werden, vulden deze gaten, die met een laag klei waren dichtgemaakt, zich langzaam met water en ontstonden er waardevolle vochtige biotopen.

Zo vormt ook de Christopherussee een uniek en zeldzaam leefgebied voor speciale dieren en planten. Een van de bijzondere bewoners van dit meer is de dodaars. Hij is aangewezen op het riet aan de rand van het water waarin hij zijn nest bouwt in de vorm van een drijvend eiland van bladeren en stengels. Dodaarsen zijn uitstekende zwemmers en duikers, die met name in de winter ook op vissen jagen. Hun hoofdvoeding bestaat echter hoofdzakelijk uit insecten.

Zo staan ook de larven van de Smaragdlibell op het dieet van de dodaars. Ook deze libel vindt in de verlandingszone van drijfplanten en riet een ideaal leefgebied. Het vrouwtje van de Smaragdlibell vliegt voor het leggen van eitjes vlak boven het wateroppervlak waarbij ze op het water slaat en de eitjes in klonten van twintig tot dertig stuks tegelijk laat vallen. De volgende lente komen de larven uit en na twee tot vijf jaar als larve begint voor de libel het "volwassen" leven dat zo'n zes tot acht weken duurt.

Help ons dit unieke gebied waar zeldzame dieren en planten kunnen overleven in stand te houden door het water en de oeverzone niet te verstoren!

Tussen mei en augustus kan men Smaragdlibellen tijdens de jacht zien, vaak ver verwijderd van hun thuiswateren.

Bron: Frank Hecker

